

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod.
Ettenheim-Münster 215**

Zugmeyer, Martin

[Marmoutier im Elsass], 1712

Quaestio 4ta

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](#)

3.06

ong ex latrone libe blasphemabat. Et ut ad bellum in hunc locum facio. Nam
de numero qm de glb ministris sollicitus fuit neq; requiri placet precepto ad Valorem.
Tad l'm ad decimam huius ministeri ut in officiis locis obserueretur ubi plures p' dñm
senient sed unq' unig' alii v' orant ut sit apud religiosos.

3.04

Quergran liute s'm et hanc unionis a pluribus sacerdotib' et admirissimi p'sil.
R. de precepto sicut latine dicitur unitus sacerdos uergens iuxta canul' quatuor
et non ex parte de verbis lego et uita proxim' huius Ecclesie q' huius p'sil' aequivalit.
unde t' peccato q' ha proxim' sicut et nolam si plures sit hoc factu administrarent
valere. In fidei si s' sacerdoti ad eis in firmo et quicunque uenient
ungere. sub congruo foa, ito id liute oino fieri. si licet' moichus ille q'
unq' antea uadix et' absolveari ut in comuni post Iacobob' t' fidei
dote abelli Ep'us. Dixit in d' Ecclesie latine, nam uotat seruare.
ab Ep'us in iuste coronino universo hic c. 3. n. 3. Et p'sil' grati' Recredi
seruit et s'm tres p'reb'os requirunt q' idem olim apud Latinos in ep'us
P'bal' et f'nt' s' Gregorii. s'. Caroly Borromoy in concil. 4. Mediolan.
h'los' parochos ut studerant adib'ere, q' conode p' p'sil'os qui cum praecia
n'li' in lati ministerio iuueni.

Ufficio 4ta.

Tabieto, effedibus, A' n'c'p'late huius f'nti.

S'p'le huius f'nti sublm' d'iqu' p' t' remolum et proximum. remolum
e'ille h'os qui f'nta hoc f'g'f'nt' p' t' proxima v' p' p' t' ep'us q' d'nt
iunq'.

Propositio ima: sublm' remolum huius f'nti e' folgel' os' h'os b'p'z'g, valo,
rato, aliq' corpos periculis infirmitate decumbens.

Cibi ima pars. facilius hoc f'nta solis f'g'f'nt' b'p'z'g ad quos Ep'istolam
suan' direxit, promulgavit. dicens informari quis ex v'lo p' folg'b'z'g
e' sublm' remolum huius f'nti. Deinde b'p'z'g et ianua ad reliquo diaeta,
ut effal' ex dielij ubi de b'p'z'g, q' e' al f'nta et hanc unionis a'p'c'nde
hoc f'f'ri' n' p' t' C'clu'c'ni' an leon re ipsa b'p'z'g f'nti.

Cibi r'za p' r'z' n'li' f'nta v'lo'la' ad ministrari p' m'chis v'g'f'la' d'li'j-

abi de fnti in g̃re q̃ ne rebrena uelio ac p̃oinde sol⁹ h̃os violore aig
subm̃ remolam. Deinde p̃acq̃ui eff⁹ h̃us fnti f̃t remissio p̃otorum q̃ra
coſforlans ad mortem sic beundam, sed hoc quāl h̃us s̃t̃ g̃o.

Hinc r̃ibuale R̃on hil p̃ecipit ut si infirm moriar dum iungit ſacerdos
omittat ueriones adhuc reliquias t̃i dubium f̃t an adhuc uital t̃i ſacerdos
ueriones prosequor, ſeo ſub q̃dūcione. Si h̃us p̃ illam ſarbitrionem
quare uelio q̃ legi olim moribus adhibita ñ ſuit fnti rebrena uerionis,
t̃o carniāliſ ſt̃.

Bib̃ia p̃aſ ſea ſnti enīa ſea exigil aliquam exp̃eſionem ſt̃o
habiliyalem in ſequente, q̃ ſt̃o peti, aut ſt̃o alijs ex p̃etib⁹. Niſpa
m̃iſi, q̃ ſalij p̃ollax verbis Jacobi: indual p̃roſtro id ē admoſtſu
curi induit ſea qui ñq̃ habuerunt h̃uſ ſt̃o ñ p̃oſto deſiderium h̃uſ
ſt̃o. Deinde p̃acq̃ui h̃us ſt̃o eff⁹ ē remissio p̃otorum coſfor
uiriliale q̃ra leſtōe/alleviaſ ſea erellis animi ad q̃uiriendam ſon
de misericordia. Fei p̃ ſea ad hoc ñ ſt̃o capaces, qui priuq̃m uagereb⁹ q̃n
erant raois comploq̃, q̃ ſe ſt̃o capaces ſt̃o. quare r̃ibuale R̃on:
prohibet ñ ſe hoc ſnti miniftri inſtantib⁹, perp̃eluo arceſtib⁹, ino
illis, qui q̃uivis ñ ſiaſ perp̃eluo amate, veſigitor ſe ſtimoni facili alij
q̃ra reuerationem ſt̃o. dum in unq̃m ſt̃o per uolum cino dolar. nec obſt
paruulos valde p̃oſ ſuſcipere ſnti ſt̃o ſt̃o q̃fimatioſ; Diſparilas ē q̃
ſi in illis ſnti imprimar character cuiq̃ ſt̃o capaces, ñ an capaces ſt̃o allij eff⁹
rebrena uerionis. Deinde certame ſe traditione et praxi ſuſcie. Neum
pro ſolij acutis rebrena uerionem infirmis.

Bib̃ia p̃aſ ſt̃o ſ. Jacob⁹ ubi traxit hoc ſt̃o in ſt̃o: infirmis qui in Vobis
ſe h̃ic loquor deq̃ ſt̃o de iis qui graui et periculosa infirmitate decumbent,
q̃ ſi ſi ſt̃o ſe infirmatione dina et Aſta Traditione ſt̃o ſubm̃ h̃us ſt̃o.
et ē Concl. Trid: q̃ ſt̃o. q̃ ſt̃o. ſt̃o. et iis Aſta verbis ſuſcitat h̃oſ
uerionem et ſt̃o infirmis adhibendam illis p̃oſperib⁹ qui h̃oſ periculosa
decumbent ul̃ in orbe vla q̃ ſt̃o ſt̃o. Deinde Ap̃ly loquor et p̃oſperib⁹
infirmis, ñ diſperil indual p̃roſtro, ſed ſolij acut alij p̃roſtro, ino p̃roſtro obligato
q̃livo circumueras et miniftri hoc ſnti, per quod die innumeris, q̃b⁹

306

modica aliquo infirmitas audiit, legunt ergo Ap[osto]l[us] I[usti]t[ia] l[etitiae] in qui[od] c[on]fessi[ti]o[n]e p[ro]fici-
lo[go] morbo laborant. quae[re] C[on]fessio[ne] N[on] violente p[er]fici, vel[ut] hoc s[ecundu]m E[cclesiast]i-
sticu[m] dum se ad parlem q[ui]nq[ue] p[er]iulgu[m] d[omi]n[u]m m[isericordi]e d[omi]n[um] talis
periulgu[m] nouigatio[n]em incurrit; m[isericordi]e illius f[ac]tus a[cc]ordi, hi e[st]o[rum]
infirmit[er] n[on] p[ro]ficiuntur in cura. m[isericordi]e illius f[ac]tus a[cc]ordi, hi e[st]o[rum]
I[usti]t[ia] agro[rum] u[er]gredi obseruare solent, cum iam ei[us] f[ac]tus c[on]fessio[ne] c[on]fusa, ita et
f[ac]tus c[on]fessio[ne] caro ini[ci]atur nec amplius valens hoc factus cum debita reverentia et
reverentia suscipere.

D[omi]ni] p[ro]positio[n]e. Subim[per] p[re]cium tuu[m] f[ac]tus p[re]cipiu[m] se f[ac]tum organo
f[ac]tum de ne[ost]ri p[ro]positi ordinariis iuergenda.

Cibi Paulus agit in r[ati]onali p[ro]p[ter]a factum p[ro]cione[rum] huic factu[rum] h[ab]itu[rum] ap[er]tis:
et p[ro]p[ter]a p[er]t[em] p[ro]cione[rum] factu[rum], quo[rum] scilicet f[ac]tum instrumenta h[ab]ent u[er]a trahit
s[ecundu]m oculi, aures, narres, os et mang. Den[omin]u[m] Calce. T[em]p[or]e l[etitiae] 20. ubi docet
f[ac]tum iungit cur se f[ac]tus p[re]cipiu[m] u[er]gat, q[ua]ntu[m] f[ac]tus p[re]cipiu[m] origo infirmitatis
p[er]inductio[n]em seu p[ro]ficienciam.

F[ac]tus in uno organo et sensu[m] p[re]cipiu[m] est subtilis, non ut p[ro]p[ter]a d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m Eugen:
f[ac]tus in flosca. p[re]scribit idem r[ati]onaliter p[ro]p[ter]a factu[rum] et ceteris, f[ac]tum in vixi u[er]ga:
factu[rum] si id h[ab]ere in uno factu[rum] potest, hoc in unius et in alijs factis obseruer[et];
nece denev[er]e f[ac]tus, ne p[re]cepti ut facile coligatur et c[on]sideretur. R[ati]onale p[ro]p[ter]a imo
l[etitiae] h[ab]et C. 2. et f[ac]tum et plurimi alii f[ac]tus docebuntur et reuertitur
u[er]gat[ur] quicunq[ue] omitti, et desato omitti in rea die cogi.

Vixi eto f[ac]tum de ne[ost]ri p[ro]positi: non sic h[ab]et. Ita p[ro]p[ter]a u[er]gationem
sensu[m] acquiri ad op[er]am h[ab]et factu[rum], cum id negat et sentit script[ur]a, cum d[omi]n[u]s
Conditore, negat et tradidit. Et p[ro]p[ter]a factu[rum] ostendit p[ro]p[ter]a factu[rum] et sentit script[ur]a eius
hoc factu[rum] simili. In p[re]cipit u[er]gationem, qua u[er]gat T[em]p[or]e h[ab]et C. 2. f[ac]tus f[ac]tus g[ra]u[us]
negat[ur], sed unius et unius sufficiens regisse p[er] u[er]gationem de spiritalibus,
factu[rum] factu[rum] ligat[ur] mundilia interioria p[er] uniuersam ablationem in uolto[m] in modo
factu[rum] in capitulo q[ui]a. negat et flosca. Detractit h[ab]et u[er]gationem, q[ui] est
de spiritalibus, aliis et uollio rerum et pedum, quos coloris ar[men]or[um], c[on]tra de
spiritalibus q[ui]a in genitale regunt factu[rum]. Deniq[ue] de generali doctrina q[ui]a
Mabilitionis in p[ro]p[ter]atione ad factu[rum] factu[rum] in anno n. 97. et
plures alii q[ui]a in imis factu[rum] factu[rum] factu[rum] p[er] uniuersam u[er]gationem in celo
factu[rum] factu[rum]

¶ Darisensi anno 1632 relax habuerent opiniones, quia aperit, in capitulo neophyti
 & moribus & valde conlogios sufficerentur in undionem in lege ad undionem
 magis expeditum cum huiusmodi per istam sordidam undionem et suam puerorum
 misericordiam indulgentib[us] deoq[ue] deliquesset & vixit audirem orationem
 gressum et pacatum. suadet in quinque Casuista apud sacram b[ea]t[er]e c[on]fessionem
 ut in capitulo neophyti factum sit in utroque fratre sub uita sua
 universali alala.

Proposito 5ta. Effigie huius fratris universali duo usigatae sunt in causa et
 absolu[ti] & salvo de, etiam est conditionaliter & scilicet q[ua]nto si n[on] hoc ex ea
 ordinem a domina prouidencia statutum in fieri expediat.

¶ Etiam pars Beatus Jacobus in promulgacione huiusmodi ait: oratio fidei salu-
 bit in sevitate, et alleviabit eum deo, et sic in peccatis filiorum eis, sed hic
 optime effici huiusmodi in omnium statutis & salutem aeternam redirem ut absolu[ti] &
 servient corporis gloriam. In ino e[st] concilii Abillorensis dicitur: deo
 relatis apostoli verbis inter omnes peccata & ciuitatis pedimenta, q[ua]nto ipso
 maior corporibus. Ita fideliter in deo et in unitate eius et fratris. Et dicitur ex relatis
 apostoli scriptis declarantibus: q[uo]d effigies huiusmodi sit malius scilicet q[uo]d ex eius
 ipsius e[st] curia. prolerca q[uo]d scilicet q[uo]d ex eius absolu[ti] es infallibilis
 huiusmodi, sed idcirco in ei conditionaliter, palea summa ex parte, quia si uenit
 huiusmodi de sequitur sum e[st] ex eo q[uo]d huiusmodi dono apostolus dicit: sanitatem
 dei uincere non licet a absoluto a deo petere cum impianum nobis uilia fore,
 an ut nostra, ait ergo nec credibile est deus absolute promisisse hunc efficiem,
 qui sine debito nullus uocat nobis q[uo]d procedat.

¶ Non enim effigies huiusmodi apte esse possunt in libo q[uo]d est iusta condicione.
 Nam vero hoc sunt q[uo]d est aegrestum grada. Si uenit remittari
 p[ro]pria fama veritatis, q[uo]d ex mortalia, q[uo]d forte infirmorum p[ro]pria ueritatis
 r[ati]o solit[er] reliquias petitorum, id est praeceas affectiones circa p[ro]pria p[re]dicta, p[ro]pria
 amicitudinem et alia ciuitatis q[uo]d en p[ro]pria relictui sacerdoti, id est p[ro]pria p[ro]pria
 apostolus q[uo]d deo p[ro]pria sacerdoti et op[er]e op[er]e. iuxta marginem inservit
 Curia, plena est paucis m[odis] et in despectuorum superius. Et hoc alleviabit
 enigil animum in fieri, magnam in eo domina misericordia fiduciam existens,

qua subleuage et morti iunctio facilius fieri et hanc scilicet regis patrum videtur
huius. Et car. 3 de ultima uulione.
Quod si quoniam hic scholasticus qazion ex his libris faciliter prouincia fidei et
proprio fidei exhortatione uulionis non magis monachus. Tunc uuln. sententia thos.
vuln. qui dicuntur sicut buni peregrini augmentum gracie procul datur in avaricia
gracie alleviantibus. Et videlicet collig. ex Forte facilius quatuor priora: oportet fidei
alleviabit infirmum. videlicet de salutis opere quod sine tribus et affi. in datur;
illa vero est in pectore fuerit. videlicet inveniret quod sit in hoc non direxerit et in oratione
institutam ad uisitationem pectorum, quod est proprius officium fidei peregrina, sed in oratione in
eo casu quo infirmus est in solu pectore non secundum opinionem, aut haec est ne pectore peregrina
opinare non potest unde illud fidei. iij. c. 2. et in hoc pectore est gracie pectus. s. cuius
unius delictarum si quis fecerit adiuuante corpora et pectore allegans. adeo quod
remissio pectorum non videatur esse officium principale. Huius pectus restituatur ut huius pectus
est pectus proprius pectorum. Dicunt illa aleviatio quam ibidem tractat et quod ait
et aleviatio de nobis iunctio facilius ferenda. Norabat seruus Clementius
et indulcandis scilicet regis pectorum ex opere.

Inferre est enim pectorum huic pectori non est remissio pectorum venialium vel blasphemiarum
scholastica; ac proinde est qui remissio post baptismum baptizantem et habentem
mortem incidentem alegamus uulnus et mortalis, recent corporis et huic pectori,
sicut scripti plurimi asserti cum suorum Beatorum s. hoc pectus regis pectorum
est in pectore et veniali avertitur.

Dicunt si exhortatio unius faceretur alicui qui ne socialiter quod peccatum, folgientem
focu huic pectori per ipsum s. uulionem indulgatque quod non admittit s. p. p. p. p.
R. s. l. leg. iij. nam ut bene avertitur. tamen sic c. 3. in lat. illa verba:
indulget libi quod deliquisti: efficiunt seruum dilectionem: si ad delinquit.
sic remissio pectorum a s. Jacobo in foliorum aperte ius officii huic pectus.
Et si in pectore facilius remittitur et adeo hoc pectus non est administrari hoc
immediatè post baptismum incidentem in agorem, quod in foliū uicerit focu.

Propositio alia. Ad Valorem huic pectori requiri intendo et regis pectus
habitualis aut irretractaria suscipiendo illud ad fructum vero illius requiri
potest gracie, et scilicet gratia in illis qui sunt in pectore gracie nec pectus pectore.
Por. terna pars. s. Jacobus ubi hoc pectus scilicet regis pectorum, figura ingrediatur
in nobis inducere pectorum s. hoc verba, ut pectorum colligat pectus aptus.

in festi p[ro]p[ter]e exigit aliud desiderium & vobis hoc sicut sagaciendi si cuius
ad vocem missarum illig. go. Deinde nullum sicut d[icit] in uero, q[uod] u[er]o salicet generat
extrema uulio debuit pris ab infirmo & desperata. Tollit in sufficiet vobis
in i[n]terpretacio[n]e, qua quilibet auctor hoc sicut velle suscipere, hoc ipso p[ro]ficiat
Chirurgie uisus, a p[ro]p[ter]e soluisse chirurgie moxi; unde rehale non praecepit
illud p[ro]fessori et, qui subtilis fonsq[ue]r[unt] p[ro]fessione illud p[ro]ficiat & scriptor
p[ro]ficiat.

Verba pars. hoc sicut p[ro]p[ter]e n[on] q[ui] est in manu graui, nec in sua i[n]stancie est in manu
modicorum, sed rurorum, q[uod] est requiri sicut graui resupradis p[ro]p[ter]e possit,
et sicut in causa quoque sibi offug[us] est p[ro]p[ter]e graui, nec h[ab]et copiam sicut graui,
et dicere ad unum q[ui]llius ut hoc sicut digne et frumento sagitali. Unde s[ic]:
Anselm. in Glucialario de hoc sicut ait: si de p[ro]p[ter]e p[ro]fessione p[ro]ficiat, ista uita
n[on] solum n[on] ei profecta, sed et nullum effectu.

Disceptio[n]e q[ua]ta. nulla videtur recipilas aut modicu[m] aut p[ro]capiu[m] recipi
et id hoc sicut; nego tamen, q[ue] sit alia q[ui]lloq[ue] videtur deliberali et sine illa negligi
p[er] sime graui p[ro]p[ter]e.

Contra id da pars. h[ab]emus q[ue] nulla p[er] ostendit recipilas aut modicu[m] aut p[ro]capiu[m].
positum d[icit]um sum q[ue] nulla p[er] ostendit recipilas aut modicu[m] n[on] n[on] recipi
d[icit]um ad fabulan, sed prohibet dare in reman uulionem parvulus, rei ad supplicium
capili, tamquam item cibis fidelibus h[ab]ent in illis uulibus uulnus ad n[on] diffundere
baptismu[m] et p[ro]tectionem q[ui] signum est entrem uulnorum n[on] e[st] ratione recipile modicu[m]
et p[ro]capiu[m]. d[icit]ur.

Proposita pars. De contemplatu: Tert. h[ab]et. iij. c. 3. Auct. 3. sub auctoritate deliberali
hoc sicut & iuxta ultimam honorabilem Ecclesie administratrici sententia p[er] sime iniuria
in spiritu sicut p[er] sime graui p[ro]p[ter]e q[ui]lloq[ue], tunc Coriol. Rogundus: p[ro]p[ter]e
p[er] cultu[m] deliberali et qui sententia ipsa nobis ab Apolo loquere contendunt
contemplationem quo.

Proposita pars. grauibus uulnus qui hoc sicut q[ui]lloq[ue], sed qui illud oino deliberali
et sime ei ca[re] negligi dum illud ubi p[ro]t. illud q[ui]lloq[ue] p[ro]p[ter]e uulnus qui illud
voluntate negligi est q[ui]lloq[ue] sententia.

Proposita pars. honorabilis anniversari celebratio q[ui] de gloria n[on]l. genni
p[er] q[ui] p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e moraliter dare et persona hoc sicut negligi accipere q[ui]
et qui voluntate negligi suscipere sed uulnus uulnorum conseruare sicut p[ro]p[ter]e p[er] genni.

audeat ad praesumum. Parochus ergo seipsum quia hoc tenet proponere procurare
sibi remedium salutis, videat obligare nobilium et ad hanc solam partem in
Iam periculoso agore sibi procurandum. Hinc est quod plura de ceteris conciliorum
severissime reprehendunt parochos que negligunt illud ministrare. adeoque ratiocinari
sunt gravi talpa et periculose infernis negligi potest.

Org. f. parochus videtur non uniuersitatem praesumere nec prius deinde infirmari qui
estrum individuali praestatio gaudi obligamus pro certo domino ad eam sufficiendam.
Pro N. a. nam ut ait tria. L. i. q. C. i. de hoc fato. Optima ergo praesumus illud fidelibus
concedatur ac promulgatur, adeoq; n^o praesuppos.

Tert. Tid. abit. C. 3. orationem uniuersitatem appellat mandatum dei genio.

Sed N. estiam nam Tid. p. 14 mandatum dicitur aliud nullum quoniam in hanc non uniuersitatem a Christo
infunditur, quod rursum in cordibus, qui diuinam hanc ueritatem et significationem habent Christi
a Christo transmiserunt, nec prouisionem gratiae habent.

Quastio s^{ta}.

Resolvuntur aliqua dubia practicacione fratrum.

Queriuntur an quis olei infirmorum potest ad eos fratres adhibere Chrisma?

All. Negantur. Ex Corol. Medicolanus. ipso ubi. Carolo praesupposito quod per eum
ex olei infirmorum Chrisma adhibuisse, debet idem repellere; et gra
tiam. huc est. n. 3. ubi latet errorum dicto commendandum est fiducie.

Fixus ignorans in scriptis ad decetum C. g. alioz dubium de fidelibus capitulo
autem tertii iste illud infirmorum aliquis, si in sancto olei Chrismate purificatus
potest adhiberi Chrisma.

Prof. f. f. f. Ioros. p. 14 Chrismat illud oleum infirmorum, quod sub ipsum
statim ecclesie in chiesa a Chrismate dictum sit, appellatur an illud oleum Chrisma
quod haec vox uniuersitatem singula signat oleum, quod sit figura gratiae purificantis.

Queriuntur. Quod si p. annun oleum infirmorum officiale?

All. Non parochus oilegno illud officiale admisere oleum, olive non benedicta
ut probat V. Thom. Et Cap. quod in dubiis de generali uita ubi Alexon. 3.
alioz ne negom quod oleum in generali generali potest generali, quod praesupponit
in tali causa potest, hoc ut fieri potest in mihi, quoniam sit oleum benedictum.
Sicut rebus Amon: et merito, non alioz fieri maxima est. dubia huius facti.